

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/022

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Met zijn verzoek van 1 december 2023 vraagt ■■■, hierna de verzoeker, het Agentschap Wegen en Verkeer, hierna AWV, om een afschrift van de namenlijsten van collega's die in de periode 1 december 2013 – 1 december 2023 een functioneringstoelage of toelage tijdelijke functieverzwaren ontvangen hebben.

Op 19 december 2023 wordt het openbaarheidsverzoek geweigerd, maar wordt tevens gewezen op het inzagerecht van verzoeker.

Verzoeker dient op 17 januari 2024 een beroep in bij de beroepsinstantie tegen de weigeringsbeslissing van het Agentschap Wegen en Verkeer. Dit beroep werd geregistreerd op 18 januari 2024.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 1 december 2023.

De weigeringsbeslissing van het Agentschap Wegen en Verkeer dateert van 19 december 2023. Die beslissing maakt geen melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet, zodat de beroepstermijn pas aanvangt vier maanden na kennisgeving van de beslissing.

Het beroepschrift d.d. 17 januari 2024 werd bijgevolg tijdig ingediend.

De beroepsinstantie kon eigenhandig vaststellen dat de opgevraagde documenten informatie van persoonlijke aard bevatten en indirect een beoordeling of waardeoordeel over de met naam genoemde personen in kwestie bevatten, zoals bepaald in artikel II.40, §3, 3de lid Bestuursdecreet, gezien zij voorkomen op een lijst van personen aan wie een toelage werd toegekend voor uitzonderlijk presteren en de prestatietoelage, in een percentage van het loon, wordt weergegeven. Dit geldt minder voor de lijst van personen die een vergoeding krijgen voor een tijdelijke functieverzwaren (wat een objectieve vaststelling is), maar de lijst bevat ook hier de grootorde van de extra toelage voor deze verzwaren, in een percentage van het loon.

AWV verwijst in haar beslissing van 19 december 2023 naar het advies nr. 21/2007 van 23 mei 2007 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (hierna het advies van de CBPL, respectievelijk de CBPL) over het voornemen van de Vlaamse Regering om een rondzendbrief aan te nemen over een verhoogde openbaarheid van het beloningsbeleid van de Vlaamse overheid (wat uiteindelijk rondzendbrief DVO/BZ/P&O/2007/18 van 6 juli 2007 werd, of verder de rondzendbrief).

Noch de rondzendbrief noch het advies van de CBPL behandelen de kwestie van namenlijsten van personen met een functieverzwaren; Toch verwijst het intranet <https://www.vlaanderen.be/intern/toelage-voor-tijdelijke-functieverzwaren> voor dit onderwerp wel naar de rondzendbrief en lijkt bijgevolg de rondzendbrief ook van toepassing te zijn op het geval van de functieverzwaren. In de rondzendbrief gaat het daarenboven enkel over **inzage** van namenlijsten met prestatietoelages, wat dan ook het enige is wat voor advies aan de CBPL werd voorgelegd.

De CBPL merkte op bedenkingen te hebben bij de mogelijkheid dat personeelsleden van entiteit x inzage zouden kunnen krijgen in de namenlijsten van entiteit y. Haars inziens zou de toegang tot de namenlijsten dan ook beperkt moeten worden per entiteit. Verzoeker werkt voor AWV West-Vlaanderen. De rondzendbrief verduidelijkt wat begrepen wordt onder 'entiteit', met name: departement, agentschap, VOI of SAR. De door AWV doorgestuurde namenlijsten bevatten zowel namen van personen die bij AWV West-Vlaanderen werken als namen van personen die bij andere afdelingen van AWV werken. De rondzendbrief schakelt dus een agentschap gelijk met een entiteit. De nota van de Vlaamse regering van 27 april 2007 (verder de nota van 27 april 2007), die het onderwerp was van het advies van de CBPL, beschrijft entiteit dan weer als departement, EVA of IVA, in elk geval een geheel dat groter is dan regionale afdelingen. Daarom gaat de beroepsinstantie ervan uit dat alle namen van de personen op de namenlijsten personen betreffen van de zelfde entiteit als de verzoeker, zeker nu AWV zelf de inzage ook niet beperkte tot enkel de specifieke regionale afdeling, waar verzoeker werkzaam is.

De CBPL achtte de inzage in de namenlijsten door personeelsleden van de zelfde entiteit aanvaardbaar, gelet op de finaliteit van de interne bekendmaking (zijnde: redenen van interne billijkheid en objectivering, waardoor ernaar gestreefd wordt het vertrouwen van de personeelsleden te krijgen, te behouden en te versterken door meer openheid te creëren rond het toekennen van toelagen) en gelet op het feit dat de grootte van de toelage uitgedrukt wordt in een percentage van het bruto jaarsalaris van de betrokkene en er dus per individu geen specifieke bedragen vrijgegeven worden.

In tegenstelling tot inzage in de documenten op basis waarvan de toelage werd toegekend, vereist de CBPL niet dat verzoekers een concreet belang aantonen voor een inzage in de namenlijsten, maar stelt enkel het volgende:

“33. Gelet op de finaliteit van de interne bekendmaking van deze persoonsgegevens – om redenen van interne billijkheid en objectivering wordt ernaar gestreefd het vertrouwen van de personeelsleden te krijgen, te behouden en te versterken door meer openheid te creëren rond het toekennen van toelagen –

verzet de Commissie zich niet tegen een jaarlijkse bekendmaking van de bedoelde naamlijst onder de personeelsleden van eenzelfde entiteit. (...)

Ook de rondzendbrief spreekt niet van de noodzaak om een belang aan te tonen.

De beroepsinstantie moet echter, los van adviezen van gegevensbeschermingsautoriteiten en rondzendbrieven, rekening houden met de bepalingen in het Bestuursdecreet rond openbaarheid van bestuur. Krachtens artikel II.40, §3, 2de lid van het Bestuursdecreet moet de aanvrager voor de openbaarmaking van informatie van persoonlijke aard kunnen aantonen dat hij rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie kan worden geraakt door ofwel de informatie, ofwel de beslissing waarop de informatie betrekking heeft ofwel de beslissing ter voorbereiding waarvan het document dat de informatie bevat, werd opgesteld.

Verzoeker haalt als persoonlijk belang in zijn openbaarheidsverzoek aan AWV van 1 december 2023 aan dat de beslissingen die aan de basis lagen van de gevraagde informatie betrekking hebben op alle personeelsleden van AWV, inclusief hemzelf en dat de informatie hem dus rechtstreeks en persoonlijk aanbelangt. De CBPL verwijst in haar advies naar het doel van de grotere openheid rond het toekennen van toelagen, om het vertrouwen van de personeelsleden te krijgen, te behouden en te versterken om redenen van interne billijkheid en objectivering. Om die reden lijkt het belang voor de personeelsleden om de namenlijsten in te zien volgens de CBPL vervuld, dit in tegenstelling tot de inzage in de documenten die aan de basis liggen van de prestatietoelage, waar wel een concreet individueel belang aangetoond moet worden.

De beroepsinstantie meent ook dat er een voldoende belang is voor de verzoeker om de namenlijsten in te zien om zich ervan te vergewissen dat de beslissingen tot het toekennen van de toelagen eerlijk gebeurd zijn en hij niet ongelijk behandeld is ten opzichte van collega's. In de nota van 27 april 2007 stond nog het volgende; *"Meer transparantie kan ertoe bijdragen dat wantrouwen ten opzicht van het correcte en objectieve verloop van de evaluaties bij de personeelsleden wordt weggenomen."* Dit alles leidt er toe dat de beroepsinstantie meent dat verzoeker rechtstreeks en persoonlijk in zijn rechtssituatie geraakt wordt door de opgevraagde informatie.

AWV betwist dit ook niet, aangezien zij bereid zijn inzage te verlenen in de documenten.

Het beroepschrift d.d. 17 januari 2024 is bijgevolg **ontvankelijk**.

Gegrondeheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van AWV van 1 december 2023 omdat hij een afschrift wil van de door hem opgevraagde namenlijsten van personen binnen AWV die een prestatietoelage of een toelage wegens tijdelijke functieverzwarende kregen en niet tevreden is met enkel de mogelijkheid tot inzage

in Brussel, met name op het secretariaat van de administrateur-generaal. Dit is volgens hem niet enkel een drempel qua afstand, maar ook een psychologische drempel, en dit terwijl de rondzendbrief stelt dat inzage mogelijk is op de personeelsdienst van de entiteit van het personeelslid. Hij wijst in dit kader op de beperkte aanwezigheid van veel van de personeelsleden van AWW in Brussel. Ook voor opleidingen of overleg is aanwezigheid in Brussel minimaal omdat dit vaak digitaal georganiseerd wordt. Een inzage op de standplaats, of minstens in elk van de VAC's zou de raadpleegbaarheid voor veel werknemers al veel vergemakkelijken en laagdrempeliger maken.

Waar AWW in haar antwoord aan verzoeker van 31 augustus 2023 stelt dat inzage gebeurt op het secretariaat van de administrateur-generaal van AWW omdat het voor de centrale HR-dienst niet mogelijk is om telkens aanwezig te zijn als iemand gebruik wenst te maken van het inzagerecht, meent verzoeker dat dit argument geen steek houdt omdat, net zoals het secretariaat van de secretaris-generaal, ook de personeelsdienst op afspraak kan werken.

Daarnaast kreeg hij enkel de mogelijkheid tot inzage in de lijst van het voorgaande jaar, terwijl hij inzage vroeg in de lijsten van de laatste 10 jaar.

Hij meent dat de beperkte openbaarmaking via inzage indruist tegen het Bestuursdecreet, met name tegen artikel II.31, eerste lid, dat een keuzemogelijkheid voorziet tussen uitleg, inzage of afschrift. Dit toegangsrecht is ook van een hogere orde dan de rondzendbrief.

Hij verwijst ook naar het advies van de CBPL, waar ze suggereert een toegangscontrolesysteem, beveiligd met inloggen, te voorzien, voor de inzage in de namenlijsten, wat volgens verzoeker impliceert dat het inzagerecht niet beperkt moet blijven tot inzage op papier in Brussel. Daarnaast maakte de CBPL voor de inzage in de namenlijsten enkel de bemerking dat de namenlijst van een entiteit niet bekend mag gemaakt worden aan de personeelsleden van een andere entiteit.

Tot slot wijst hij er op dat iemand met kwade bedoelingen ook mondeling gegevens kan lekken na inzage van de documenten. De rondzendbrief preciseert ook niet of het mogelijk is notities of kopieën te nemen tijdens de inzage. Hij meent ook dat het ongeoorloofd verspreiden van de papieren versies tegengegaan kan worden door bv. elke afdruk te voorzien van een watermerk, dat verwijst naar de aanvrager van de documenten en door van de aanvrager een verklaring op eer te eisen.

2. Standpunt van AWW

In haar weigeringsbeslissing van 19 december 2023 verwijst AWW naar de rondzendbrief, de GDPR en de uitzonderingsgrond inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De CBPL verbiedt ook uitdrukkelijk in haar advies om verder te gaan dan de regeling uit de omzendbrief. Volgens de CBPL is het inzagerecht (op vraag van een personeelslid van de entiteit en geen mogelijkheid om een kopie te nemen), in het kader van het proportionaliteitsprincipe van de GDPR, al vergaand. De juridische werkgroep GDPR stelde ook dat het advies van de CBPL nageleefd moet worden om een gegevenslek te vermijden.

Op 31 januari 2024 antwoordt AWW op de vraag van de beroepsinstantie naar meer verduidelijking van 22 januari 2024 dat ze enkel beschikken over de namenlijsten van 2016 tot en met 2022. Voor de andere jaren zijn er geen namenlijsten beschikbaar, omdat er die jaren geen FUTO's of toelagen tijdelijke functieverzwaren uitgereikt werden. Het betreft bijgevolg onbestaande bestuursdocumenten.

AWW verwijst ook opnieuw naar de rondzendbrief en naar het advies van de CBPL. De rondzendbrief beperkt de mogelijkheid tot inzage in de tijd (voorgaande jaar) en tot personen van de eigen entiteit. AWW is nog steeds bereid inzage te verlenen.

Mocht de beroepsinstantie oordelen dat toch een afschrift vereist is van de namenlijst van 2023, wijst AWV op artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet dat bepaalt dat toestemming moet gevraagd worden, in casu van de personeelsleden die op de namenlijst voorkomen. AWV is daarnaast begonnen met het oog op het eventueel verlenen van inzage, met het vragen van toestemming van de personeelsleden die op de namenlijsten voorkomen van de andere jaren, voor die personeelsleden die nog in dienst zijn bij AWV. Voor de andere personeelsleden, die niet meer in dienst zijn, meent AWV dat dit in alle redelijkheid niet mogelijk is omdat AWV niet over hun actuele contactgegevens beschikt. AWV heeft er geen probleem mee de namen van zij die toestemming geven, openbaar te maken.

3. Standpunt van de beroepsinstantie

Wat de namenlijsten van 2014 en 2015 betreft, geeft AWV aan dat deze onbestaande zijn. In artikel I.4, 3° Bestuursdecreet wordt de term “bestuursdocumenten” gedefinieerd als: “alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie”. Aangezien AWV aangeeft niet in het bezit te zijn van deze namenlijsten, kan de beroepsinstantie redelijkerwijze niet anders dan het beroep, wat deze informatie betreft (de namenlijsten van 2014 en 2015), **ongegron**d bevinden.

Wat de vraag naar afschrift van de andere namenlijsten betreft, wijst de beroepsinstantie erop dat de drie concrete wijzen (verlenen van inzage, verschaffen van uitleg, overhandigen van een afschrift) waarop het grondwettelijk recht inzake openbaarheid van bestuursdocumenten, zoals gegarandeerd door artikel 32 van de Grondwet, kan uitgeoefend worden, evenwaardig zijn. De keuze van de wijze van uitoefening van het recht op openbaarheid ligt in principe bij de aanvrager (artikel II.31, eerste lid en artikel II.40, §2, eerste lid, 4° van het Bestuursdecreet), die ook de vorm kan aangeven waarin hij een bestuursdocument wenst te ontvangen (artikel II.40, §2, tweede lid van het Bestuursdecreet). Daarmee wordt niet alleen de vorm van de drager bedoeld (geschreven document, elektronisch bestand), maar eventueel zelfs ook het formaat waarin de elektronische informatie in principe ter beschikking dient gesteld te worden, bijvoorbeeld in een welbepaald bestandsformaat. De gevraagde vorm of formaat dient in principe gerespecteerd te worden door de bevraagde overheidsinstantie. Enkel indien het betrokken bestuursdocument niet in de gevraagde vorm beschikbaar is of redelijkerwijze ter beschikking kan gesteld worden, deelt de overheidsinstantie, vermeld in artikel II.28, §1, in haar beslissing aan de aanvrager mee in welke andere vorm of vormen het bestuursdocument beschikbaar is of redelijkerwijze ter beschikking gesteld kan worden (artikel II.45, §1 van het Bestuursdecreet; zie ook Raad van State, arrest nr. 209.086 van 23 november 2010).

De beroepsinstantie meent dat in dit kader onderzocht moet worden in welke mate artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet, dat een uitzondering op de openbaarheid voorziet in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, redelijkerwijze verhindert dat de namenlijsten via afschrift ter beschikking worden gesteld.

De namen van personen die een prestatietoelage of een toelage wegens functieverzwaring kregen en het percentage van het loon dat de grootte van die toelage bepaalt, is ontegensprekelijk informatie die valt onder de uitzonderingsgrond van artikel II. 34, 2° van het Bestuursdecreet.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Dergelijke informatie (namen van personen die een toelage kregen en informatie, die toelaat de grootte van de toelage te bepalen), behoort ontegensprekelijk tot de persoonlijke levenssfeer en het privéleven van de betrokkene en maakt in principe wel degelijk een inbreuk uit op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze informatie heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

Gezien de redenen van grotere openheid rond het toekennen van toelagen, om het vertrouwen van de personeelsleden te krijgen, te behouden en te versterken om redenen van interne billijkheid en objectivering, meende de CBPL in haar advies dat inzage in de namenlijsten onder personeelsleden van eenzelfde entiteit aanvaardbaar is. Ook AWV heeft geen probleem met het toekennen van inzage van de namenlijst van 2023. Wat de andere namenlijsten betreft, verwijst AWV naar de rondzendbrief, die de inzage zou beperken in de tijd, met name tot namenlijsten van het voorgaande jaar. Dit volgt echter niet eenduidig uit de rondzendbrief, nu die het volgende stelt onder 3.2:

“Elk personeelslid kan op de personeelsdienst (MOD) van zijn entiteit (departement, agentschap, VOI of SAR) een naamlijst (op papier) inkijken van de personeelsleden binnen de entiteit die een prestatietoelage of projectleidertoelage hebben ontvangen. De lijst vermeldt, naast de namen, grootte van de prestatietoelage of projectleidertoelage uitgedrukt in een percentage van het bruto jaarsalaris. Deze lijst wordt vanaf 2007 elk jaar in september ter beschikking gesteld. De mogelijkheid om de naamlijst te raadplegen wordt jaarlijks opnieuw herinnerd.”

Dit betekent volgens de beroepsinstantie nog niet dat in september van een gegeven jaar, ook niet de lijsten van andere jaren ter beschikking kunnen gesteld worden. De CBPL spreekt in haar advies ook niet over de noodzaak om de inzage te beperken tot het voorgaande jaar en de nota van 27 april 2007 heeft het ook niet over een beperking in de tijd. AWV beroept zich wel nog op het volgende uit het advies van de CBPL:

“40. De Commissie maakt ten slotte voorbehoud waar de adviesaanvrager stelt dat de nota op het vlak van openbaarheid niveau 2 slechts een algemeen en minimaal kader aangeeft, doch de entiteiten van de Vlaamse overheid nog steeds kunnen beslissen hierin verder te gaan.

41. Indien daarmee wordt bedoeld dat entiteiten de regels van de nota inzake de toegankelijkheid van de namenlijsten en de inzage in de documenten op basis waarvan een toelage wordt gemotiveerd en toegekend nog zouden mogen versoepelen, verzet de Commissie zich formeel tegen dergelijke aanpak, aangezien de nota nu reeds te ver gaat in de ogen van de Commissie.”

De beroepsinstantie merkt op dat deze punten uit het advies van de CBPL onder de hoofding “Inzage document op basis waarvan een toelage werd toegekend” staan en niet onder de voorafgaande hoofding “Inzage in de namenlijst”. Anderzijds staan in de nota van 27 april 2007 zowel de inzage in de namenlijsten

als de inzage in de documenten op basis waarvan een toelage werd toegekend onder de hoofding 4.2 Algemeen en minimaal kader. Het lijkt de beroepsinstantie redelijk aan te nemen dat de opmerkingen van de CBPL onder de punten 40 en 41 ook betrekking hebben op de namenlijsten. Een afschrift lijkt in elk geval een stap verder te gaan dan inzage en bijgevolg een versoepeling van de bestaande regeling.

Verzoeker haalt wel aan dat de CBPL ook nog stelt dat de toegang tot de namenlijst bovendien moet worden beveiligd door een toegangscontrolesysteem om te vermijden dat o.a. personen buiten de entiteit toegang krijgen tot de namenlijst en voegt er aan toe dat toegangen moeten gelogd worden. Dit lijkt te wijzen op een digitaal ter beschikking stellen, doch dit kan ook betrekking hebben op het bijhouden van de namen van personen die beroep deden op hun recht op inzage. Gezien de hoofding duidelijk 'inzage in de namenlijst' luidt, meent de beroepsinstantie dat de CBPL met deze zin de aanvaardbaarheid van openbaarmaking via inzage niet uitbreidt tot afschrift. De beroepsinstantie kan de redenering volgen dat het risico op lekken groter is bij een afschrift, gezien een verdere verspreiding, ook naar personeelsleden buiten de entiteit, op die manier gemakkelijker wordt en bijgevolg moeilijker voldaan kan worden aan de vereiste van de CBPL om de toegangen te loggen.

Voor de verzoeker en veel van zijn collega's is de openbaarheid, zoals thans aangeboden, in elk geval niet evident, nu zij zich voor de inzage moeten verplaatsen naar Brussel en hij meent dat dit in tegenspraak is met de rondzendbrief. De beroepsinstantie merkt op dat de rondzendbrief spreekt van de personeelsdienst van de entiteit en entiteit o.a. definieert als agentschap. Bijgevolg is een inzage in Brussel niet in strijd met de rondzendbrief.

De beroepsinstantie merkt op dat artikel II.44, §2 van het Bestuursdecreet bepaalt dat als de aanvrager gebruik wenst te maken van zijn recht op inzage, de overheidsinstantie die het bestuursdocument bezit, in overleg met de aanvrager de plaats, de datum en het tijdstip van inzage vaststelt en dat de aanvrager onder redelijke omstandigheden het bestuursdocument moet kunnen inkijken en daarvoor voldoende tijd moet krijgen. Dit artikel bepaalt nog dat de overheidsinstanties verdere regels kunnen vaststellen voor de wijze waarop het inzagerecht uitgevoerd kan worden. Dit is uiteindelijk wat voor de hele Vlaamse overheid gebeurd is met de rondzendbrief.

AWV volgt niet helemaal de rondzendbrief in die zin dat ze de inzage organiseert op het secretariaat van de administrateur-generaal en niet op het secretariaat van de personeelsdienst. AWV meende immers dat het moeilijk is voor de werknemers van de personeelsdienst om steeds aanwezig te zijn.

Hoewel men bij de personeelsdienst ook op afspraak zou kunnen werken, om de onmogelijkheid voor de personeelsleden van de personeelsdiensten om telkens aanwezig te zijn op te lossen, is dit niet iets waarover de beroepsinstantie zich kan uitspreken. De inzage is immers al een uitzondering op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de openbaarheid van bestuur, een bescherming die in casu, volgens de beroepsinstantie, aan de orde is.

De beroepsinstantie meent wel dat de redenering dat de openbaarmaking via inzage toch mogelijk is om het vertrouwen van de personeelsleden te krijgen, te behouden en te versterken om redenen van interne billijkheid en objectivering, ook geldt voor de oudere namenlijsten, zeker nu de rondzendbrief, volgens de beroepsinstantie, in tegenstelling tot wat AWV voorhoudt, geen beperking in de tijd van de inzage bevat. Daarenboven geeft AWV zelf aan dat ze bereid is inzage te verlenen ook in die oudere namenlijsten, voor de personeelsleden die toch toestemming geven met de vrijgave van hun persoonsgegevens.

AWV gaf aan dat ze begonnen is met het vragen van die toestemming aan de personeelsleden die op de namenlijsten voorkomen van de andere jaren, voor die personeelsleden die nog in dienst zijn bij AWV. Voor de andere personeelsleden, die niet meer in dienst zijn, meent AWV dat dit in alle redelijkheid niet mogelijk

is omdat AWV niet over hun actuele contactgegevens beschikt. De beroepsinstantie kan AWV hier in volgen. AWV is alsnog bereid, bij toestemming de namen van de betrokkenen in de oude namenlijsten openbaar te maken. Volgens artikel II.50, §1, derde lid van het Bestuursdecreet dient inderdaad aan de betrokken personen om toestemming gevraagd te worden voor de vrijgave van de afgeschermdde gegevens.

Artikel II.45, §2 van het Bestuursdecreet voorziet in een gedeeltelijke openbaarmaking van de opgevraagde documenten, als het praktisch mogelijk is om informatie die niet openbaar kan worden gemaakt te scheiden van andere informatie, hetgeen, voor zij die toestemden, in casu het geval is.

Het ingestelde beroep is dan ook **deels gegrond voor het uitbreiden van de inzage tot de oudere namenlijsten en deels ongegrond voor wat betreft de openbaarheid via afschrift.**

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■ van 17 januari 2024 tegen de weigeringsbeslissing van AWV, wordt als **ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond beschouwd.**

Bijgevolg dient AWV inzage te verlenen in de namen en het percentage van het loon van de toelage van zij die toestemming gaven, in de namenlijsten van 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 en 2022.

Brussel, 6 februari 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter